ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକ—ଏକ ଶତ ବତିସତମ ଅଂଶ

ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ଉନ୍ମୋଚନ: ପଶୁର ପ୍ରତିମା ଏବଂ ୧୪୪,୦୦୦ଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟକୁ ବୁଝିବା

Jeff Pippenger
2024-03-12

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ଆମେ ତିନି ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ତିନିଟି ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବାରେ ସମୟ ବ୍ୟୟ କରିଥିଲୁ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୂତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷା ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ଆମେ ତିନୋଟି ଦୂତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ତିନିଟି ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟରୁ ଦ୍ୱିତୀୟଟି ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ବାବିଲୋନୀୟ ଆହାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଶାକାହାର ଭୋଜନ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଖାଶୁଣା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା। ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାର ଆଉ ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଲା, ଏହା ପ୍ରାୟତଃ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ।

ତିନିଜଣ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଆଦିପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ବାବେଲର ପତନରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି। ସେଠାରେ ଏହି ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାକୁ ତୃତୀୟ, ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ସପ୍ତମ ପଦରେ "ଆସ" ବୋଲିଥିବା ପ୍ରକାଶର ତିନିଥର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ଚତୁର୍ଥ ପଦରେ ଥିବା "ଆସ" ବୋଲିଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ତାହାପରେ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆସ, ଆମେ ଆମ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସହର ଓ ଗୋଟିଏ ଗୋପୁର ନିର୍ମାଣ କରିବା, ଯାହାର ଶିଖର ଆକାଶକୁ ପହଞ୍ଚୁକ; ଏବଂ ଆମେ ଆମ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନାମ କମାଇବା, ନହେଲେ ଆମେ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠରେ ଛିତରିଯିବା। ଆଦିପୁସ୍ତକ 11:4।

ଏକ ନଗର ଏକ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଏକ ଟାୱର ଏକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେମାନେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଚରିତ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନାମ କରିବାର ଇଚ୍ଛାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି। ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଚରିତ୍ର ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରକାଶ ପାଏ, ଏବଂ ଏହା ଏକ ବିପରୀତ ଚରିତ୍ର ସହିତ ତୁଳନାରେ ଏଭଳି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଯେପରି କାଇନ ଓ ହାବିଲ, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ, କିମ୍ବା ଦାନିଏଲଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ବାବିଲର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଥିବାମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଦେହାକୃତି ଏବଂ ଶାକାହାର ଖାଇଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ମୁଁ ନିବେଦନ କରୁଛି, ତୁମେ ତୁମର ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କର; ଏବଂ ଆମକୁ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଶାକବୀଜ ଓ ପାନ ପାଇଁ ଜଳ ଦିଆଯାଉ। ପରେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆମର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ରାଜାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟର ଅଂଶ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ଯୁବକମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦେଖାଯାଉ; ଏବଂ ଯେପରି ତୁମେ ଦେଖିବ, ସେହିପରି ତୁମର ଦାସମାନଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟବହାର କର। ସେହିପରି ସେ ଏହି ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କ କଥାକୁ ମାନିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଶ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷା କଲା। ଏବଂ ଦଶ ଦିନର ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କର ମୁଖମଣ୍ଡଳ ରାଜାଙ୍କ ଖାଦ୍ୟର ଅଂଶ ଭୋଜନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଯୁବକଠାରୁ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଓ ଦେହରେ ଅଧିକ ପୁଷ୍ଟ ଦେଖାଗଲା। Daniel 2:12–15.

ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ, ଦ୍ ିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷ ା ଉପାସକମାନଙ୍କ ର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେ ଣୀକୁ ପ୍ର କାଶ କଲା। ଯେ ଶ୍ରେ ଣୀ ଏହି ପରୀକ୍ଷ ାରେ ବିଫଳ ହେଲା, ସେମାନେ ରୋମର କନ୍ୟ ାମାନେ ହେଇଗଲେ; ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେ ଣୀ ଥିଲେ ସେହି ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ମାନେ, ଯେମାନେ ଅଗ୍ର ସର ଆଲୋକକୁ ଅନୁସରଣ କରିଚାଲିଲେ। ରୋମର କନ୍ୟ ାମାନେ ମାତାଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ସ୍ୱ ରୂପକୁ ପ୍ର ତିଫଳିତ କରନ୍ତ ି, ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ କନ୍ୟ ା ସେମାନେ ହେଲେ ସେହି ମାତାକୁ ବେଶ୍ୟ ାମାନଙ୍କ ର ମାତା ବୋଲି

ଚିହ୍ନ ିତ କରାଯାଇଛି। ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ଏକ ବେଶ୍ୟ । ହେଉଛି ସେହି ମଣ୍ଡ ଳୀ, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ପ ର୍କରେ ପ୍ର ବେଶ କରେ, ଯେପରି ପାପତନ୍ତ୍ର ର ପ୍ର ତିରୂପ ଅଛି।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ତିନିଜଣ ଦୂତମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଦୂତ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ତିନିଜଣ ଦୂତଙ୍କର ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାକୁ ଧାରଣ କରେ; ଯେପରି ଦାନିଏଲ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟ କରେ। ଦାନିଏଲ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି; ତେଣୁ ଏହି ତିନି-ପଦକ୍ରମୀୟ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟରେ—ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି।

> ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯିବେ, ଏବଂ ଧଳା କରାଯିବେ, ଓ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 12:10.

ଦ୍ୱାଦଶ ପଦର ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସେହି ଶୁଦ୍ଧିକରଣ, ଯାହା ପବିତ୍ରାଳୟର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଘଟେ, ଯେଉଁଠାରେ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ବଳି ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ପାପୀଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟାୟୀ ଘୋଷଣା ଆରୋପ କରାଯାଏ। ଦ୍ୱାଦଶ ପଦର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଶ୍ୱେତ କରାଯିବା, ଯାହା ପବିତ୍ରାଳୟର ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ସେହି ସମୟକୁ ଯେତେବେଳେ ବିଶ୍ୱାସୀଙ୍କୁ ପବିତ୍ରୀକରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ। ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ପରୀକ୍ଷିତ ହେବା, ଯାହା ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ବିଚାରକାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ମୋହରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଗୌରବୀକରଣ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଉପାସକମାନଙ୍କର ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯେମାନେ ବୁଝନ୍ତି।

ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟରେ ଅନେକଥର ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଏକ ଦୃଶ୍ୟମାନ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏବଂ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ସଂଯୋଗ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥାଏ। ସମାନ ଭାବେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାର ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ଏହା ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାର ପୂର୍ବେ ଆସେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତଥାପି ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷାର ବିଚାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୀମାବଦ୍ଧତା ରହିଛି, କାରଣ ଏହି ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରତ୍ୟେକଟିରେ ବିଚାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପରୀକ୍ଷା ଏମିତି ଏକ ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାପିତ, ଯେଉଁଠାରେ ଚରିତ୍ର-ଗଠନ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭବ ଅଟେ। ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଭିନ୍ନ, କାରଣ ଏହା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷାକସଟି, ଯାହା କେବଳ ଏତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପୂର୍ବତନ ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ତୁମେ ଉପାସକମାନଙ୍କର କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା।

ଦୁଇ ହଜାର ଏକ ସାଲର ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟରେ ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷା ରହିଛି। ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ସେତେବେଳେ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦୂତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧, ୨୦୦୧ ରେ ଅବତରଣ କଲେ; ଏବଂ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ ଅଗଷ୍ଟ ୧୧, ୧୮୪୦ ରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ଦୂତଙ୍କ ସହ ସମ୍ମତିରେ, ସେହି ପରୀକ୍ଷା ତେବେ ଆହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ସେତେବେଳେ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଦାନିଏଲ ନିଜ ହୃଦୟରେ ନିଶ୍ଚୟ କଲେ ଯେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ଆହାର ଖାଇବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କଲେ ଏବଂ ପରେ ସେ ଚାଳିଶ ଦିନ ଉପବାସ କଲେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଆହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଥିଲା।

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟର ତୃତୀୟ ଏବଂ ଶେଷ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ରବିବାର ନିୟମ। ସେହି ସମୟରେ ଯେମାନେ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ବିଶ୍ରାମବାରର ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପର୍କରେ ବୁଝାମଣା ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଦିନରେ ଉପାସନା କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ହରାଇଯାଆନ୍ତି। ତିନି ବର୍ଷ ପରେ, ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଦାନିଏଲ ଏବଂ ସେହି ତିନି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ନବୁଖଦ୍ନେଚ୍ଛରଙ୍କ (ରବିବାର ନିୟମର ଏକ ପ୍ରତୀକ) ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣାଯାଇଥିଲା, ପୂର୍ବତନ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ତାଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯିବା ପାଇଁ। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହର କାହାଣୀରେ ତୃତୀୟ "ଚଳ, ଯିବା" ସମୟରେ ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ତଳକୁ ଅବତରଣ କଲେ, ସେହିଥିଲା ତାଙ୍କର ଭାଷାକୁ ଗୋଲମାଲ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବତ୍ର ଛିଡରାଇ ଦେବା ପାଇଁ। ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଏହି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ପୃଥକ କରେ।

"କୁଶ ଓ ଗହୁଁର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଏବଂ ଜାଲର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ—ଉଭୟେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଶିଖାଏ ଯେ ଏମିତି କେହି ସମୟ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବେ। ଗହୁଁ ଓ କୁଶ ଫସଲ କାଟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବଢ଼େ। ଭଲ ଓ ଖରାପ ମାଛ ଶେଷ ବିଭାଜନ ପାଇଁ ଏକାସାଥିରେ କୂଳକୁ ଟାଣି ଆଣାଯାଆନ୍ତି।"

"ପୁନର୍ବାର, ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ଯେ ବିଚାର ପରେ ଆଉ କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ରହିବ ନାହିଁ। ସୁସମାଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲେ, ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ ଘଟେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ଭାଗ୍ୟ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଏ।" Christ's Object Lessons, 123.

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସୀଲମୋହର କାଳ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେହି ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଓ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ମଧ୍ୟରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ଲାଓଡିସୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଏ। "ବିଚାର ପରେ କୌଣସି ପରୀକ୍ଷାକାଳ ନାହିଁ," କାରଣ ସେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସମାଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ।

ଭଉଣୀ ହ୍ୱାଇଟ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ଯଦି ଆମେ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବୁ ନାହିଁ, ତେବେ ଆମେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରିବୁ ନାହିଁ; ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ସଫଳତାର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବିନା, ତୃତୀୟ, ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆମର ବିଫଳତା ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

"ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଆଗମନର ଘୋଷଣା ପ୍ରତି ପୁନର୍ବାର ଦୃଷ୍ଟିଆକର୍ଷିତ ହେଲି। ଯୀଶୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତିରେ ପଠାଯାଇଥିଲା। ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇଲେ ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ଆଗମନର ପୂର୍ବବାର୍ତ୍ତା ଦେଇଥିବା ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧିତା ସେମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ସ୍ଥାନରେ ରଖିଦେଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମସୀହା ବୋଲି ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରମାଣମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ, ଶୈତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଦୂରକୁ ନେଇଗଲା—ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ ଏବଂ କ୍ରୁଶରୋହଣ କରିଲେ। ଏହା କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ସ୍ଥିତିରେ ରଖିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନର ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ; ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ପଥ ଶିଖାଇଦେଇଥାନ୍ତା। ମନ୍ଦିରର ପର୍ଦ୍ଦା ଛିଣ୍ଡିଯିବା ଏହା ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ ଯିହୁଦୀୟ ବଳି ଓ ବିଧିବିଧାନଗୁଡ଼ିକ ଆଉ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ମହାନ ବଳି ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଗ୍ରହୀତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ଅବତରିତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ମନକୁ ପାର୍ଥିବ ପବିତ୍ରଧାମରୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମ ପ୍ରତି ନେଇଗଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ନିଜ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଲାଭଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷାଇପାରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲେ। ଉଦ୍ଧାର-ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେତେ ଆଲୋକ ସେମାନେ ପାଇପାରୁଥାନ୍ତେ, ସେସବୁକୁ ସେମାନେ ହାରାଇଦେଲେ, ଏବଂ ତଥାପି ନିଜମାନଙ୍କର ନିର୍ଯ୍ୟାଜ ବଳି ଓ ନିବେଦନମାନଙ୍କୁ ଭରସା କରୁଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମ ପାର୍ଥିବ ପବିତ୍ରଧାମର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ତଥାପି ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା। ତେଣୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ।"

"ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିବା ଓ ଶୂଳରୋହଣ କରିବାରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ର ଆଚରଣକୁ ଦେଖି ଅନେକେ ଭୟଭୀତ ହୁଅନ୍ତ ି; ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଲଜ୍ଜ ାଜନକ ନିର୍ଦ୍ୟ ାତନାର ଇତିହାସ ପଢ଼ିବାବେଳେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତ ି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ୁ ପ୍ରେ ମ କରନ୍ତ ି, ଏବଂ ପିତରଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିନଥାନ୍ତେ , କିମ୍ ବା ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କ ୁ ଶୂଳରେ ଆରୋହଣ କରିନଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ଙ୍କ ହୃଦୟ ପରୀକ୍ଷ ା କରୁଥିବା ଈଶ୍ୱ ର, ସେମାନେ ଯେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ର ତି ପ୍ରେ ମ ଅନୁଭବ କରିଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରେ ମକୁ ପରୀକ୍ଷ ାରେ ଆଣିଦେଲେ। ପ୍ର ଥମ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତ ା ଗ୍ର ହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ର କାରକୁ ସମଗ୍ର ସ୍ୱ ର୍ଗ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ ଗଭୀର ଆଗ୍ର ହରେ ନିରୀକ୍ଷ ଣ କଲା। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ୁ ପ୍ରେ ମ କରୁଥିବା ବୋଲି ସ୍ୱ ୀକାର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଶୂଳର କାହାଣୀ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଅଶ୍ରୁପାତ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଆଗମନର ଶୁଭ ସମାଚାରକୁ ଉପହାସ କଲେ। ଆନନ୍ଦ ର ସହିତ ସେହି ବାର୍ତ୍ତ ାକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ , ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ଭ୍ର ମ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ। ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ର କାଶକୁ ପ୍ରେ ମ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ସେମାନେ ଘୃଣା କଲେ ଏବଂ କଳିସିଆଗୁଡ଼ିକରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ଯେମାନେ ପ୍ର ଥମ ବାର୍ତ୍ତ ାକୁ

ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହେଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ପରମ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ଏହି ଦୁଇଟି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସେମାନେ ନିଜ ବୁଝିବାଶକ୍ତିକୁ ଏପରି ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ, ଯାହା ପରମ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ଦେଖାଏ, ସେମାନେ କୌଣସି ଆଲୋକ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଯେପରି ଯିହୂଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଶୂଳରୋହଣ କରିଥିଲେ, ସେପରି ନାମମାତ୍ର କଳିସିଆମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ ଶୂଳରୋହଣ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହିକାରଣରୁ ପରମ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରୁନାହାନ୍ତି। ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ପରି, ଯେମାନେ ନିଜର ନିଷ୍ଫଳ ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିଭାଗକୁ ନିଜର ନିଷ୍ଫଳ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅର୍ପଣ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଯୀଶୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି; ଏବଂ ଏହି ଭ୍ରମରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଶୟତାନ ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରେ, ଏବଂ ଏହି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନଙ୍କର ମନକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆକର୍ଷିତ କରେ, ନିଜ ଶକ୍ତି, ନିଜ ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଫାନ୍ଦରେ ଦୃଢ଼ଭାବରେ ବାନ୍ଧିଦେବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ।" Early Writings, 259–261.

ଯଦି ଆମେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ ନାହିଁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ସଣ୍ଡେ ଲ ଆସିବାବେଳେ ଆମେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବୁ, ଯଦି ଧରାଯାଏ ଯେ ସେ ସମୟରେ ଆମେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ଅଛୁ। ଏହା କହିବା ସହିତ, ଯେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆମେ ଆମର ଅନନ୍ତ ନିୟତିକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁ, ଏବଂ ସଣ୍ଡେ ଲ ରେ ଆମେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ଆମକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହା କୃପାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବାକୁଥିବା ପରୀକ୍ଷା, ସେହିଟି ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା, ଏବଂ ସେହିଟି ହେଉଛି ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ପରୀକ୍ଷା।

"ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଦୟାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହେବ; କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ମହାନ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଚିରନ୍ତନ ନିୟତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବ। ତୁମ ଅବସ୍ଥାନ ଏମିତି ଅସଙ୍ଗତିମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଗୋଲମାଲ ମିଶ୍ରଣ, ଯେ ବହୁତ କମ୍ ଲୋକମାନେ ମାତ୍ର ତାହାରେ ଭ୍ରମିତ ହେବେ।"

"ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13 ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ବିଷୟଟି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; [ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:11–17, ଉଦ୍ଧୃତ]।

"ଏହାହିଁ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଅବଶ୍ୟ ପାଇବେ। ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରି ଏବଂ ଏକ ମିଥ୍ୟା ସବ୍ବାଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠା ସିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱର ଯେହୋବାଙ୍କର ପତାକା ତଳେ ଶ୍ରେଣୀବଦ୍ଧ ହେବେ, ଏବଂ ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉତ୍ସର ସତ୍ୟକୁ ତ୍ୟାଗ କରି ରବିବାର ସବ୍ବାଥକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ, ସେମାନେ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।" Manuscript Releases, volume 15, 15.

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହର ଲାଗିବାର ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା। ଏହା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମା ଗଠିତ ହେଉଥିବାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷା କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରାହିଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରେ। ଏତିକି ନୁହେଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରାହିଁ ବୁଝାଯିବ, ଯେମାନେ ପର ପୃଷ୍ଟବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବାଛନ୍ତି, ଯାହା "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପଦ୍ଧତିରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଯଦି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଆମେ ଭୋଜନ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ, ତେବେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ଗଠନକୁ ଚିହ୍ନିବାର କ୍ଷମତା ଆମ ପାଖରେ ରହିବ ନାହିଁ।

ଦୂତଙ୍କର ହାତରେ ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ପାଇଁ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ଏହା ଦେଖିପାରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଅଛି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠର ଅଧ୍ୟାୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ଅବତରଣ କରେ,

ସେହି ପଦ୍ୟ ତାଙ୍କ ହାତରେ କିଛି ଥିବାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଚିହ୍ନିତ କରେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ନାମକ ପଦ୍ଧତି ଅନେକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଆଧାରରେ ଏହା ସ୍ଥାପନ କରେ ଯେ ଯେସବୁ ଦୂତ ଅବତରଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସଦା ଏକ ବାର୍ତ୍ତା ଥାଏ। ଯେମାନେ "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ପଦ୍ଧତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରତି ଅନ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହେଉଛି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ ଯୋଗାଏ। ଏହାକୁ ଅବଶ୍ୟ ଚିହ୍ନିବା ଦରକାର, କାରଣ ଆମର ଅନନ୍ତ ନିୟତି ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ଉପରେ ଆଧାରିତ। "ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି" ଅନୁଯାୟୀ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠର ଅଧ୍ୟାୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କ ସେ ଏକେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସମୂହ ସହିତ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> "ପୃଥିବୀରେ ଚାଲିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ କେତେ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ନେଇଥିଲା, ମୋତେ ତାହା ଦେଖାଯାଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ଏକ ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କୁ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ପୃଥିବୀବାସୀଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। ସେହି ଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ବେଳେ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୀପ୍ତିମାନ ଓ ମହିମାମୟ ଏକ ଆଲୋକ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଆଗରେ ଯାଉଥିଲା। ମୋତେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ତାଙ୍କର ଦୂତୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ପୃଥିବୀକୁ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ କରିବା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧ ବିଷୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସଚେତନ କରିବା। ଅନେକ ଲୋକ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନେ ଆନନ୍ଦିତ ଓ ଉଲ୍ଲାସାବିଷ୍ଟ ଥିଲେ। ଯେମାନେ ସେହି ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ମୁହଁ ଉଠାଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଉଥିଲେ। ଯଦ୍ୟପି ସେହି ଆଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, କେହି କେହି କେବଳ ତାହାର ପ୍ରଭାବ ଅଧୀନକୁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ହୃଦୟପୂର୍ବକ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ। ଅନେକେ ଭୟଙ୍କର କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ। ସେବକମାନେ ଓ ଲୋକମାନେ ନୀଚମାନଙ୍କ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ, ସେହି ପ୍ରବଳ ଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଆଲୋକକୁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ଜଗତରୁ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ପରସ୍ପରଙ୍କ ସହିତ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ଏକତ୍ରିତ ହେଲେ।"

> "ଶୈତାନ ଓ ତାହାର ଦୂତମାନେ ସମ୍ଭବ ଯେତେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କର ମନକୁ ଆଲୋକରୁ ଆକର୍ଷିତ କରି ଦୂରେ ନେବା ପାଇଁ ବହୁତ ବ୍ୟସ୍ତଭାବେ ଲିପ୍ତ ଥିଲେ। ଯେ ସମୂହ ଏହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲା, ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ଗଭୀରତମ ଆଗ୍ରହ ସହିତ ତାଙ୍କର ନାମମାତ୍ର ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲେ, ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଉତ୍ସର ସନ୍ଦେଶ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଯେ ପ୍ରକାରର ଚରିତ୍ର ବିକଶିତ କଲେ, ତାହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ। ଏବଂ ଯେପରି ବହୁତ ଲୋକ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମର ଦାବି କରୁଥିଲେ, ସେହି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସନ୍ଦେଶରୁ ଅବମାନ, ଉପହାସ ଓ ଘୃଣା ସହିତ ମୁହଁ ଫେରାଇଲେ, ସେପରି ଏକ ଦୂତ ନିଜ ହସ୍ତରେ ଥିବା ଚର୍ମପତ୍ରରେ ସେହି ଲଜ୍ଜାଜନକ ଅଭିଲେଖ ଲେଖିଲେ। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର ନାମମାତ୍ର ଅନୁସରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଅବହେଳିତ ହେବାରୁ ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ କ୍ରୋଧରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲା।" Early Writings, 245, 246.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କୁ "ଅବତରଣ କରି ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ସତର୍କ କରିବା" ପାଇଁ "ନିଯୁକ୍ତ" କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କର ସେହି ଏକେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଅଭିଯାନ ଥିଲା "ତାଙ୍କର ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆସନ୍ତା କ୍ରୋଧ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରିବା," ଯାହା ପୁନର୍ବାର ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କର ଅଭିଯାନ ଅଟେ। ଯେମାନେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଲେ," ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ସେମାନେ "ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଗଲେ।"

ଦାନିଏଲ ଓ ସେହି ତିନିଜଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆହାର ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବାଛିଥିଲେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦଳ ବାବିଲୋନର ଆହାର ଭୋଜନ କରିଥିଲା। ଦଶ ଦିନର "ଦୃଶ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା"ର ଶେଷରେ, ଦାନିଏଲ ଓ ତାଙ୍କ ସହଚରମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲେ, କାରଣ ତାଙ୍କର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ବାବିଲୋନର ଆହାର ଭୋଜନ କରିଥିବାମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୃଶ୍ୟରୂପେ ଅଧିକ ପୁଷ୍ଟ ଓ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଉଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତର ସନ୍ଦେଶ, ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାରର ପରିଚୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା, ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ତାଙ୍କୁ ମହିମା ଦେବା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି

ଯେତେବେଳେ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଉପସ୍ଥିତ ହୁଏ। ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ନେଇ ତାହାକୁ ଭୋଜନ କଲେ, ଯେପରି ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲେ, ଏବଂ ପରେ ସେମାନେ ନେବୂଖଦ୍ନିତ୍ସରଙ୍କ ବିଚାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ। ପଙ୍କ୍ତିର ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ସେପ୍ଟେମ୍ବର 11, 2001 ରେ ପ୍ରଥମ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ଭୋଜନ କରିବା, ଯାହା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଥିଲା। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରୀକ୍ଷାକୁ ପରିଚୟ କରାଇଲା, ଯେଉଁଠାରେ ତୃତୀୟ ଓ ଶେଷ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରୀକ୍ଷାର ପୂର୍ବରୁ ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯାହା ସରଳଭାବେ କିମ୍ବା ମହିମାନ୍ୱିତ ଚରିତ୍ରକୁ, କିମ୍ବା ଅନ୍ଧକାରରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲା।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟ ହେଉଛି ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ ର ଇତିହାସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ। ସେହି ଇତିହାସରେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ତେବେ ସେହି ସତ୍ୟ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ହବକ୍‌କୂକ ଦୁଇର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ ଏବଂ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଅବଧି ସେହି ଅବଧି ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୟ ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ।

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ଚାଳିଶ 1989 ମସିହାରେ ଅନ୍ତକାଳର ସମୟରେ ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ପଦ 1798 ମସିହାରେ ଅନ୍ତକାଳର ସମୟ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ 1989 ମସିହାରେ ଅନ୍ତକାଳର ସମୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରି ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, 1798 ମସିହାର ଅନ୍ତକାଳର ସମୟ 1989 ମସିହାର ଅନ୍ତକାଳର ସମୟ ସହ ସମରେଖିତ ହୁଏ। ପଦ ଚାଳିଶର ଇତିହାସ, 1798 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ଏବଂ ପଦ ଏକଚାଳିଶରେ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହି, ପୃଥିବୀର ପଶୁର (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର) ଇତିହାସକୁ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଷଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଦୁଇ ଶିଙ୍ଗ—ରିପବ୍ଲିକାନିଜ୍ମ ଏବଂ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟିଜ୍ମ—ଏହି ଦୁଇଟି ଅନ୍ତକାଳର ସମୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସୀଲମୋହର ଲାଗିବାର ସମୟରେ, ସେହି ସମୟାବଧିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାର ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ବିକଶିତ କରିଥିବେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ପଶୁର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ବିକଶିତ କରିଥିବେ। ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ସମୟାବଧିରେ, ରିପବ୍ଲିକାନ୍ ଶିଙ୍ଗ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପଶୁର ଏକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଗଠନ କରିବ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ନାଗରିକ ସରକାର ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ସେହି ସମୟାବଧିକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି, କାରଣ ଏଠିଏ ବାଇବେଲର ପ୍ରତ୍ୟେକ "ପୁସ୍ତକ" "ମିଳେ ଏବଂ ଶେଷ ହୁଏ।"

ସେହି ଇତିହାସରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷା—କୁମାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆନ୍ତରିକ ଭାବରେ, ଏବଂ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଦୁଇଟି ରାଜନୈତିକ ଦଳର ରାଜନୀତିଜ୍ଞମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାହ୍ୟ ଭାବରେ। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସେଇ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ଆସନ୍ନ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ "ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ" ଆମେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସେଇ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହାକୁ ଆମେ "ଆମେ ମୋହରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ" ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛୁ। ସେହି ପରୀକ୍ଷା ହେଉଛି ସେଇ ପରୀକ୍ଷା, ଯେଉଁଠାରେ "ଆମର ଅନନ୍ତ ନିୟତିର ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବ।"

ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ଜଣେ ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖା ରଖିଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସୁଥିବାବେଳେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, 'ବାବିଲନ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି, ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି।' ତା'ପରେ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ନିରାଶ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗଦିଗରେ ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପାଇବାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଶା ସହ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା ଦେଖିଲି। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ମୂର୍ଖତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଡ଼ତାର ଏକ ଅବସ୍ଥାରେ, ଯେପରି ସୋଇପଡ଼ିଥିବେ, ସେପରି ରହିଥିବା ପରି ଲାଗୁଥିଲେ; ତଥାପି ମୁଁ ତାଙ୍କ ମୁହଁମଣ୍ଡଳରେ ଗଭୀର ଶୋକର ଚିହ୍ନ ଦେଖିପାରୁଥିଲି। ସେହି ନିରାଶ ଲୋକମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ

ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ ୍ବର ସମୟରେ ଅଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ସେମାନେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ର ସହିତ ଦର୍ଶନର ପୂର୍ଣ୍ଣ ତା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ। 1843 ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ଅପେକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ଯେ ସମାନ ପ୍ର ମାଣ ସେମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ରେ ରିତ କରିଥିଲା, ସେହି ପ୍ର ମାଣେ ତାଙ୍କ ୁ 1844 ମସିହାରେ ମଧ ତାଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅପେକ୍ଷ ା କରିବାକୁ ନେଇଗଲା। ତଥାପି ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ପାଖରେ 1843 ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ାସକୁ ଯେ ଉତ୍ସ ାହ ବିଶିଷ୍ଟ କରିଥିଲା, ସେହି ଶକ୍ତ ି ଥିଲା ନାହିଁ। ତାଙ୍କ ନିରାଶା ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱ ାସକୁ ଶିଥିଳ କରିଦେଇଥିଲା...."

"ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରବେଶ କରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ମିଳିତ ଥିବା ସିନ୍ଧୁକର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ସେ ପୃଥିବୀ ପାଇଁ ତୃତୀୟ ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ଆଉ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। ସେହି ଦୂତଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଚର୍ମପତ୍ର ରଖାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ଯେତେବେଳେ ଶକ୍ତି ଓ ମହିମା ସହିତ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କଲେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ କେବେ ଦିଆଯାଇଥିବା ସର୍ବାଧିକ ଭୟାନକ ଧମକ ସହ ଏକ ଭୟଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କଲେ। ଏହି ସନ୍ଦେଶର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷା ଓ କ୍ଲେଶର ଘଣ୍ଟାକୁ ଦେଖାଇ ସତର୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ରଖିବା। ଦୂତ କହିଲେ, 'ସେମାନେ ପଶୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମା ସହିତ ନିକଟ ସଂଘର୍ଷରେ ଆଣି ଦିଆଯିବେ। ଅନନ୍ତଜୀବନ ପାଇବାରେ ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଆଶା ହେଉଛି ଅବିଚଳ ରହିବା। ଯଦ୍ୟପି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ସଙ୍କଟରେ ପଡ଼ିବ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରହିବାକୁ ହେବ।' ତୃତୀୟ ଦୂତ ଏପରିଭାବେ ନିଜର ସନ୍ଦେଶ ସମାପ୍ତ କରେ: 'ଏଠାରେ ସାଧୁମାନଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅଛି: ଏଠାରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି।' ସେ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୁନରୁକ୍ତି କରୁଥିବାବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମକୁ ଇଙ୍ଗିତ କଲେ। ଏହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର ମନ ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ଦିଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଶିତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ସିନ୍ଧୁକର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ଅନ୍ତିମ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରୁଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୃପା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ ଯେଉଁମାନେ ଅଜ୍ଞାନତାବଶତଃ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି। ଏହି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଧର୍ମୀ ମୃତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେପରି କରାଯାଏ, ସେପରି ଧର୍ମୀ ଜୀବିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ କରାଯାଏ। ଏଥିରେ ସେ ସମସ୍ତେ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ଭରସା ରଖି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆଲୋକ ପାଇନଥିବାରୁ, ସେମାନେ ତାହାର ବିଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଅଜ୍ଞାନତାବଶତଃ ପାପ କରିଥିଲେ।" Early Writings, 245, 255.